

DOMKAPITLET

Svenska kyrkans överklagandenämnd	
Ink 2014 -11- 19	
Diarienummer ÖN 2014/32	Aktbilaga 9

Svenska kyrkans överklagandenämnd
751 70 UPPSALA

Yttrande
Ert dnr ÖN 2014/32

Domkapitlet i Göteborgs stift lämnar följande yttrande.

Angående yrkande om återförvisning

Domkapitlet finner inte att det i ärendets handläggning i domkapitlet förelåg någon sådan särskild omständighet som var ägnad att rubba förtroendet till biskop Per Eckerdals opartiskhet i ärendet. Domkapitlet vidhåller därför att jäv inte förelåg för biskop Per Eckerdal vid handläggningen av ärendet.

Domkapitlet inledde i februari 2014 ett tillsynsärende mot Olle Fogelqvist. Det som låg till grund för tillsynsärendet var en viss del av den predikan han höll i en högmässogudstjänst den 25 augusti 2013. Domkapitlet har i sin skrivelse till Olle Fogelqvist noggrant angett och citerat vilket uttalande i predikan som ligger till grund för tillsynsärendet. Domkapitlet har vid sin bedömning och i sitt beslut inte lutat sig mot ett material som Olle Fogelqvist inte haft att tillgå. Efter önskemål av Olle Fogelqvist utvecklade domkapitlet grunden för tillsynsärendet i april. Han upplystes då även om möjligheten att komma till domkapitlets sammanträde och han använde sig också av denna möjlighet vid domkapitlets sammanträde den 4 september. Domkapitlet har tydligt och i detalj underrättat Olle Fogelqvist om innebörden av och grunden för anklagelsen mot honom vilken utgick från en utskrift från den inspelade gudstjänsten. Han har fått tid och möjlighet att förbereda sitt försvar mot denna anklagelse. Det som låg till grund för tillsynsärendet har således kommunicerats med honom. Vid domkapitlets avgörande den 4 september förelåg tillräcklig utredning i ärendet.

Hur domkapitlet uppfattar den världsvida kyrkans och exegetikens ståndpunkt vad gäller tolkningen av Paulus ord i 1 Kor. 14 har domkapitlet endast kort och i förbigående noterat i beslutet och inte lagt som grund för sin bedömning om Olle Fogelqvist brutit mot sina vigningslöften.

Domkapitlet finner inte att det föreligger någon grund för att bifalla yrkandet om återförvisning.

Överklagandet i övrigt

Anledningen till att domkapitlet i beslutet "uppehållit sig" kring samvetsklausulen är att Olle Fogelqvist refererade till denna i sina inlagor till domkapitlet och framförde att något förbud mot denna lärostandpunkt inte har tillkommit efter det att han prästvigdes.

Olle Fogelqvist framför i sitt överklagande att Kyrkomötets beslut 1958 innehöll ett löfte om fortsatt hemortsrätt i Svenska kyrkan för de som höll kvar den klassiska uppfattningen i hemortsfrågan. Han anför att samvetsklausulen var en väsentlig förutsättning för att han kunde avlägga prästvigningenslöftena. Han menar vidare att samvetsklausulen alltså är gällande i relationen mellan honom och Svenska kyrkan vilket kommer till uttryck i att något förbud mot den klassiska uppfattningen i ämbetsfrågan inte har införts när det gäller de som redan är prästvigda.

De som har en annan uppfattning i ämbetsfrågan och som prästvigdes när den s.k. samvetsklausulen var gällande har fortfarande hemortsrätt i Svenska kyrkan. Domkapitlet har tydligt angett i beslutet att Olle Fogelqvist är tillåten att ha sin uppfattning i ämbetsfrågan. Det var inte hans uppfattning i ämbetsfrågan som var föremål för bedömning av domkapitlet i tillsynsärendet utan Olle Fogelqvists uttalande i en predikan att en viss form för prästämbetet var frälsningsavgörande. Samvetsklausulen formulerades aldrig i en lagtext och kan därmed inte heller formellt upphävas i en lag. Den punkt i samvetsklausulen som närmast skulle röra Olle Fogelqvist i hans tjänsteövning efter prästvigningen innebar att präst inte borde åläggas att i tjänsten utföra sådant som uppenbarligen skulle kränka hans samvete på grund av den övertygelse han hyste i kvinnoprästfrågan. Den punkten har ingen bäring på det som var föremål för domkapitlets bedömning, nämligen uttalanden av Olle Fogelqvist i en predikan att en viss form för prästämbetet var frälsningsavgörande.

Predikan är en viktig del av gudstjänsten i Svenska kyrkan. I en predikan kan prästen med insikt, omdömesförmåga och varsamhet utifrån sin uppfattning i olika frågor framföra sådana tankar och åsikter vilka av andra skulle kunna uppfattas som kritik av Svenska kyrkan, hennes tro, bekännelse och lära. En prästs predikstolsfrihet är dock inte gränslös. En präst har att hålla sig inom de ramar som vigningslöftena har ställt upp.

Domkapitlet har i sitt beslut redovisat på vad sätt Olle Fogelqvist genom att blanda samman en ordningsfråga med frälsningsfrågan förkunnat i strid med Svenska kyrkans bekännelse och lära. Vad Olle Fogelqvist anför i sitt överklagande medför inte att domkapitlet i denna del bedömer hans handlande på annat sätt än vad som angetts i domkapitlets beslut.

Datum
2014-11-13

Dnr
42/14/76

Olle Fogelqvists förklaring i överklagandet att uttalandet i predikan den 25 augusti 2013 inte var ett inlägg mot hans blivande kvinnliga kollegor menar domkapitlet vara en efterhandskonstruktion av honom. Domkapitlet konstaterar därför att han har argumenterat i sin predikan på sätt som var ägnat att väcka oro hos gudstjänstbesökarna och medlemmarna i församlingen för den egna frälsningen. Domkapitlet finner således alltjämt att han i denna del av sin predikan har agerat i strid med Svenska kyrkans ordning.

Sammanfattningsvis står domkapitlet fast vid sin uppfattning att Olle Fogelqvist genom uttalanden han gjort i sin predikan den 25 augusti 2013 förkunnat i strid med Svenska kyrkans bekännelse och lära och i strid med Svenska kyrkans ordning. Domkapitlet vidhåller att löftesbrotten är av så allvarlig art att det motiverar en obehörigförklaring.

På domkapitlets vägnar

Per Eckerdal
biskop

Margareta Wicander
stiftsjurist